

Onno Kusters

Château Papillon

(Rondleiding)

De Academische Boekengids 64, september 2007, p. 22.

Ik denk van niet nee, ofschoon het dagen kan aanhouden
en zich ontpoppen tot zekere gesteldheid, tick, tik (tok),

knik, kink, hersenkronkel die je de openslaande deuren uitzwiept,
losschietend meertouw dat je het openstaande raam uitslaat.

Ik denk van niet nee, al zijn de nachten onvermoeibaar
en is de dichter onverstoortbaar, zo daar op zijn balkon

op zijn laptop pingelend. (Hij heeft in de kamer achter zijn rug
de lamp aan boven de tafel met de boeken met hoe het is,

motten jumpstylen geïnspireerd om de lamp boven de tafel
met etc.) Ik denk van niet nee, hoewel het uit de hand kan lopen

in spontane verjaars- en vechtpartijtjes zo 's avonds
na het eten met een fles wijn half om. Ik weet het niet nee.

Ik denk van niet tenminste. Rug naar de kamer gekromd, buikje rond.
Hoe het is tussen haakjes. Maar verder? (Ik heb niet eens een balkon.)

Onno Kusters publiceerde proza en poëzie in onder meer *De Brakke Hond*, *Raster*, *Parmentier* en de *Poëziekrant*. Hij publiceerde vertalingen van Samuel Beckett, Weldon Kees, Simon Armitage, Wallace Stevens en Edmund White. In 1999 promoveerde hij op het rusteloze einde in het proza van James Joyce. Als dichter debuteerde hij in 2004 met de bundel *Callahan en andere gedaanten* (Uitgeverij Contact). In mei 2007 verscheen bij dezelfde uitgever de bundel *De grote verdwijning*.